Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen dd. 30-04-2004

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de totstandbrenging van een kader van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energieverbruikende producten en tot wijziging van Richtlijn 92/42/EEG van de Raad

(COM(2003) 453 def. - 2003/0172 (COD))

(2004/C 112/07)

De Raad heeft op 5 september 2003 besloten het Europees Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig artikel 95 van het EG-Verdrag te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De gespecialiseerde afdeling „Vervoer, energie, infrastructuur, informatiemaatschappij", die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 2 maart 2004 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Pezzini.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 407e zitting van 31 maart en 1 april 2004 (vergadering van 31 maart 2004) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen werd goedgekeurd:

1. Inleiding

1.1 Onder „ecologisch ontwerp" wordt het volgende verstaan: de stelselmatige integratie van milieuoverwegingen in het ontwerp van producten, met de bedoeling om eventuele negatieve milieueffecten tijdens de gehele levenscyclus te verminderen. Daarbij wordt gestreefd naar de ontwikkeling van een samenhangend kader dat zulke ecologische ontwerpen voor producten mogelijk maakt, waarbij echter voor deze producten tegelijkertijd mededingingscriteria inzake prijs, prestatie en kwaliteit worden gehandhaafd, om de duurzaamheid en het concurrentievermogen op de Europese interne en de mondiale markt te verbeteren.

1.2 Rekening houden met milieuaspecten bij de eigenschappen van producten vanaf de ontwerpfase is enerzijds gerelateerd aan de ontwikkelingen in de Unie op gebied van geïntegreerd productbeleid (IPP) – met name aan de integratie van het begrip „levenscyclus" – waarover het Comité zich al heeft uitgesproken ([1]), ook in verband met het Zesde Milieuactieprogramma ([2]). Anderzijds spelen het economische, sociale en milieuaspect een rol bij de duurzaamheid van energieverbruikende producten, waarop tijdens de Europese Raden van Cardiff en Helsinki de aandacht is gevestigd.

1.3 Binnen het nieuwe kader, in een context van harmonisatie van technische regelgeving ([3]), van een nieuwe benadering en preventieve informatie ([4]), zou de aandacht moeten worden gevestigd op de reeds bestaande richtlijnen voor minimumeisen voor energieverbruik voor verschillende soorten producten.

1.4 Zoals de Commissie schrijft: „Er bestaan al richtlijnen betreffende minimale energierendementseisen voor enkele typen producten": communautaire voorschriften voor olie- en gasgestookte centraleverwarmingsketels ([5]); voor huishoudelijke koelkasten en diepvriezers ([6]); voor geluidsemissies en de vermelding van het energieverbruik op de etikettering van huishoudelijke apparaten ([7]); voor kantoorapparatuur ([8]); voor voorschakelapparaten voor fluorescentielampen ([9]); voor gastoestellen ([10]). De richtlijn over de energie-efficiëntie van gebouwen mag evenmin over het hoofd worden gezien ([11]).

1.4.1 De mogelijkheid dat deze richtlijnen „kunnen worden beschouwd als uitvoeringsmaatregelen" van het voorstel voor nieuwe kaderwetgeving op het gebied van energieverbruik gedurende de levenscyclus van producten, wordt uitdrukkelijk door de Commissie overwogen als zij beweert dat „daardoor (…) een consolidering en vereenvoudiging van de Gemeenschapswetgeving (wordt) verwezenlijkt".

1.5 „Doordat de gehele levenscyclus in beschouwing wordt genomen" van energieverbruikende producten, gelden hiervoor niet alleen de regelgeving inzake afvalbeheer (AEEA) ([12]) en inzake het gebruik van gevaarlijke stoffen ([13]), maar ook de verdere voorschriften en controles, aangezien het de bedoeling van het Commissievoorstel is, „het ontwerp van producten verder op zodanige wijze te bevorderen dat hergebruik en recycling worden vergemakkelijkt, door ervoor te zorgen dat die aspecten systematisch in de eerste fasen van het ontwerpproces worden geïntegreerd…". Zodra er minimumeisen zullen worden gesteld aan de milieuprestaties van het gehele of gedeeltelijke ontwerp zal het bovendien: „mogelijk zijn om het energieverbruik aan te pakken over de gehele levenscyclus van het product en niet alleen tijdens de gebruiksfase, zoals momenteel het geval is."

1.6 Verder kan de regelgeving voor energieverbruikende producten worden aangevuld met maatregelen voor vrijwillige etikettering, zoals vermeld in het communautair systeem voor milieukeuren ([14]), maatregelen voor geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC) ([15]) en de voorschriften voor vrijwillige deelname aan het communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) ([16]), en tot slot maatregelen voor etikettering inzake energieverbruik van elektrische apparaten die de consument belonen en aanzetten tot een zuiniger en veiliger gebruik.

([1]) ESC-advies (PB C 260 van 17.9.2001).
([2]) Besluit 1600/2002/EG - PB 242 van 10.9.2002.
([3]) Besluit 93/465/EEG - PB L 220 van 30.8.1993.
([4]) Richtlijnen 98/34/EG en 98/48/EG in PB L 217 van 5.8.1998.
([5]) Richtlijn 92/42/EEG in PB L 167 van 22.6.1992.
([6]) Richtlijn 96/57/EG in PB L 236 van 18.9.1996.
([7]) Richtlijn 92/75/EEG.
([8]) Verordening EG 2422/2001 in PB L 332 van 12.12.2001.
([9]) Richtlijn 2000/55/EG in PB L 279 van 1.11.2000.
([10]) Richtlijn 90/396/EEG in PB L 196 van 26.7.1990 (gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG).
([11]) Richtlijn 2002/91/EG in PB L 1 van 4.1.2003.
([12]) Richtlijn 2002/96/EG in PB L 37 van 13.2.2003.
([13]) Richtlijn 2002/95/EG in PB L 37 van 13.2.2003.
([14]) Verordening (EG) nr. 1980/2000 in PB L 237 van 21.9.2000.
([15]) Richtlijn 96/61/EG in PB L 257 van 10.10.1996.
([16]) Verordening (EG) nr. 761/2001 in PB L van 19.3.2001.

http://www.emis.vito.be

1.7 Volgens het Comité dient het voorstel voor een „kader" voor vereenvoudiging en consolidering van de communautaire wetgeving enerzijds oog te hebben voor een binnen de Unie duurzame en op wereldschaal competitieve ontwikkeling, en anderzijds voor de beginselen van maatschappelijk verantwoord ondernemen en de vrijheid van de burgerconsument om bewust te kiezen.

2. **Het Commissievoorstel**

2.1 De Commissie streeft ernaar een samenhangend kader af te bakenen voor de integratie van milieuoverwegingen in het ontwerp en in de ontwikkeling van energieverbruikende producten binnen het bestek van de interne markt ([1]). Het voorstel zou moeten uitmonden in een kaderrichtlijn die – „in het juiste kader voor de snelle aanpak van zich aandienende milieuvraagstukken" – het mogelijk maakt om op een coherente en allesomvattende wijze de eisen inzake ecologisch ontwerp de nodige aandacht te schenken teneinde:

— het vrije verkeer van energieverbruikende producten binnen de EU te garanderen,

— de algemene milieuprestaties van deze producten te verbeteren,

— aan de zekerheid van de energievoorziening bij te dragen,

— het concurrentievermogen van de Europese economie te vergroten,

— de belangen van de industrie en de consumenten te behartigen.

2.2 Zo'n nieuw kader zou volgens de Commissie niet beperkt moeten zijn tot aspecten van energierendement, maar alle vormen van milieueffect moeten omvatten, met name wat betreft uitstoot (in vaste of gasvorm, geluid, elektromagnetisch, enz.) en gebaseerd moeten zijn op art. 95 van het EG-Verdrag, dat bij uitstek geschikt is om hinderpalen voor het handelsverkeer en oneerlijke concurrentie op de interne markt uit de weg te ruimen.

2.3 De richtlijn zou echter een zeer breed toepassingsgebied hebben indien zij in beginsel zou gelden voor alle producten die energie verbruiken voor de functie waarvoor ze ontworpen zijn. Motorvoertuigen zijn van het in het voorstel genoemde toepassingsgebied uitgesloten, daar hiervoor al een groot aantal verplichtingen (voor het ontwerp) dan wel vrijwillige maatregelen gelden (op basis van vrijwilligheid gesloten overeenkomsten inzake uitstoot). In haar voorstel formuleert de Commissie verder selectiecriteria voor producten waarvoor toekomstige uitvoeringsmaatregelen zouden kunnen worden ingevoerd.

2.4 Het toepassingsgebied omvat voorts ook componenten en onderdelen van energieverbruikende producten die in de handel gebracht worden in de vorm van voor de eindgebruiker bestemde reserveonderdelen waarvan de milieuprestaties onafhankelijk kunnen worden vastgesteld.

([1]) Zie art. 95 inzake het vrije verkeer van goederen.

2.5 Het voorstel bevat tevens bepalingen inzake de conformiteitverklaring, het EG-keurmerk, de beoordeling en het vermoeden van conformiteit van producten, de aanpassings- en publicatieprocedures voor geharmoniseerde technische voorschriften, beperkingen voor het in de handel brengen, uitwisseling van gegevens en samenwerking tussen lidstaten, alsook de door laatstgenoemde eventueel te treffen sancties.

2.6 Volgens de Commissie zou het voorstel voor een kaderrichtlijn, maar zonder rechtstreeks – dus zonder uitvoeringsmaatregelen – te leiden tot juridische verplichtingen voor de fabrikant, importateur of vertegenwoordiger, moeten bijdragen aan de integratie van het begrip „levenscyclus" in het productontwerp, waardoor de ruimte wordt gecreëerd om gestalte te geven aan één van de leidende beginselen van het geïntegreerde productbeleid (IPP) van de Unie.

2.7 In het voorstel worden tot slot initiatieven en op vrijwilligheid gebaseerde overeenkomsten aangemoedigd die een breed en bevredigend succes hebben geoogst op diverse gebieden waarvoor het richtlijnvoorstel misschien gaat gelden. Luidens het voorstel zijn immers daar waar bestaande marktmechanismen of wetgeving reeds positief werken, geen verdere uitvoeringsmaatregelen nodig.

3. **De situatie op Europees en internationaal niveau**

3.1 De toepassing van ecologisch ontwerpen staan diverse belemmeringen in de weg, die in internationaal verband zijn geconstateerd naar aanleiding van onderzoek dat onder de grootste mondiale concerns van de lijst van „Fortune 500" is uitgevoerd ([2]). Hieruit komt naar voren dat „in vergelijking met andere factoren de kosten veel belangrijker worden geacht", wat tot de veronderstelling leidt dat de toegenomen informatie over milieu en -bescherming niet altijd op haar juiste waarde wordt geschat.

3.2 Verder wordt het bestaan (of afwezigheid) van informatiebronnen – ook door de grootste Amerikaanse, Japanse en Europese ondernemingen - gezien als een zeer belangrijk gegeven, zoals de overgrote meerderheid van de geïnterviewden (79 %) ook te kennen geeft dat onderwijs en opleiding voor ecologisch ontwerpen relevant is, zowel binnen als buiten de onderneming, waartoe ook het bevorderen van een daadwerkelijke cultuur op dit gebied behoort.

3.3 Het onderzoek heeft echter geen duidelijk beeld opgeleverd van modellen voor ecologisch ontwerpen: de weinigen die op de hoogte waren, brachten de term in verband met het systeem voor milieubeheer (Environmental Management System). Enerzijds is gewezen op het gebrek aan deskundig personeel („environmentally literate product designers") en passende kwalificaties, anderzijds zijn er geen grote verschillen ten opzichte van de analyse van de afgelopen vijf jaar, noch belangrijke veranderingen op het gebied van ecologisch ontwerpen naar voren gekomen.

([2]) ESTO verslag 2000 – Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Europese Commissie.

Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen dd. 30-04-2004
http://www.emis.vito.be

3.4 Wat betreft de internationale normering is de ISO-serie 14000 genoemd als eerste resultaat van de Uruguay-ronde en de top van Rio van 1992 over milieubescherming op mondiaal niveau. De Verenigde Staten lijken overigens, als het om ISO-normen en ecologisch ontwerpen gaat, meer geneigd tot het goedkeuren van richtsnoeren in plaats van bindende normen, waartegen zij zich overigens recentelijk hebben uitgesproken.

3.5 Uit onderzoek naar de situatie in Europa [1] lijken de gegevens een heel ander beeld op te leveren:

— enerzijds is er een groep noordelijke landen die al ruime ervaring hebben opgedaan op een groot aantal betrokken terreinen,

— ten tweede is er een groep hoofdzakelijk mediterrane landen die tot kort geleden slechts beperkte ondersteunende structuren voor ecologisch ontwerpen hadden ontwikkeld,

— een derde groep landen heeft programma's ontwikkeld voor financiële steun en informatie voor het bedrijfsleven in het algemeen, met steun van sectorale organisaties en bureaus voor regionale ontwikkeling,

— tot slot zijn er de toetredingslanden, die al hulp nodig hebben om de problemen op te lossen in verband met de naleving van de thans geldende voorschriften van het acquis communautaire uit het hoofdstuk „Milieu".

3.6 Voor het Europese midden- en kleinbedrijf [2] is het volgende vastgesteld:

— ook in de landen die de meeste ervaring en de beste praktijken hebben, is het aandeel van het MKB dat ecologische producten ontwerpt, zeer beperkt,

— het MKB neigt ertoe zijn activiteiten voor ecologisch ontwerpen te staken, zodra de externe steun wegvalt,

— het MKB heeft te maken met een zeer groot aantal versnipperde initiatieven voor geïntegreerde milieubescherming. De kleine ondernemer wordt door deze verplichtingen zeer in beslag genomen: zij staan een gerichte aanpak in de weg. De meest doeltreffende manier om de beste praktijken voor steun aan eco-ontwerpen verder te stimuleren, is de ontwikkeling van sectorspecifieke methoden en benaderingen.

4. **Opmerkingen**

4.1 Het Comité heeft zich altijd achter het voornemen van de Europese Unie geschaard om besparing en energie-efficiëntie als milieuaspect in te bouwen in het ondernemingen- en productbeleid, als integraal onderdeel van de mededingingsstrategie, die onder andere centraal stond bij de besluiten van Lissabon in 2000. De stimulering van intelligenter energieverbruik aan de hand van een opvatting die vanaf het begin met deze ideeën rekening houdt in de levenscyclus van producten, is voor het Comité een doelstelling die het alleen maar kan onderschrijven.

4.2 Het Comité heeft overigens, in een eigen advies dat met overgrote meerderheid is goedgekeurd [3] - en de bij herhaling uitgesproken zorgen opnieuw formulerend [4], op het volgende gewezen: „… te weinig aandacht voor het feit dat het nemen van zulke maatregelen als levenscyclusanalyses (LCA) en milieuvriendelijk ontwerpen grote financiële, beheers- en wetgevende inspanningen verg " en „de behoefte aan een krachtigere bevordering van beleid ter ondersteuning van onderzoek en innovatie, toegesneden op het MKB, met bijzondere aandacht voor de verspreiding van informatie en de begeleiding van innoverende processen om milieuvriendelijker producten te ontwikkelen."

4.3 Het Comité is dus positief gestemd over de algemene doelstelling van de Commissie om de bestaande communautaire wetgeving op dit gebied coherent en transparant te maken, en om versnippering van de interne markt te vermijden, zoals vastgelegd is in art. 95 van het EG-Verdrag, maar wil enkele kanttekeningen plaatsen bij het onderhavige voorstel, zowel wat het kader waarbinnen het moet worden toegepast, als het gekozen juridisch instrument (machtigingswet), en ten slotte de opbouw van het voorstel betreft.

4.4 Volgens het Comité dient de brede wetgevingscontext waarin dit voorstel past, en die het ambitieuze streven heeft de talrijke, al dan niet verticale richtlijnen waarop het voorstel betrekking heeft organische coherentie te verlenen, wellicht eerst te worden geconsolideerd. Er zijn al richtlijnen over minimumrendementseisen en een meer geïntegreerde milieuevaluatie, zou de ondernemingen meer houvast bieden. Deze zouden dan niet te maken hebben met een systeem van verplichtingen en richtsnoeren, met de kans op overlappingen.

4.5 Het Comité ziet dus meer heil in een geconsolideerde en vereenvoudigde versie van de communautaire regelingen waaraan fabrikanten nu al gebonden zijn – en waarin regelingen voorkomen ter ondersteuning van de ontwikkeling van een desbetreffende cultuur, zowel van de vraag-, de aanbod- en de ontwerpzijde, met bijdragen ten behoeve van gegevensbanken voor goede praktijken, verspreiding van informatie en opleidingsacties voor de diverse doelgroepen en de verschillende technische referentieniveaus.

4.6 Naar de mening van het Comité dient ofwel de voorkeur te worden gegeven aan richtsnoeren voor milieuvriendelijk ontwerpen, ofwel aan de oprichting van permanente platformen voor dialoog en verplicht overleg tussen: Commissie, ondernemingen, consumenten, fabrikanten en de samenleving. Hiertoe zouden aan het huidige meerjarige communautaire programma „Intelligente Energie" bijvoorbeeld adequate instrumenten ter stimulering kunnen worden toegevoegd, aan de „mid-term" evaluatie van het Zesde EU-Kaderprogramma voor O&O, alsook aan de evaluatie van de voorgenomen acties van het structuur- en cohesiebeleid.

---

[1] IPTS verslag 2000 „Eco-design: Strategies for dissemination to SMEs/15 countries studies" (Part 2).
[2] Cfr. IPTS verslag 2000 - Part. 1.
[3] ESC-advies (PB C 80 van 30.3.2004) over geïntegreerd productbeleid, COM(2003) 302.
[4] ESC-advies in PB C 260 van 17.9.2001 en in PB C 296 van 29.9.1997.

Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen dd. 30-04-2004
http://www.emis.vito.be

4.7 Het Comité meent dat het in de huidige situatie van „state of the art" aanbeveling verdient op vrijwilligheid gebaseerde sectorovereenkomsten te verspreiden en andere instrumenten te bevorderen die de economische en sociale actoren benutten, om een cultuur van verandering te bewerkstelligen. Volgens het Comité is het belangrijk om de maatschappelijke verantwoordelijkheid van ondernemingen en een bewust consumentenbeleid te bevorderen.

4.8 Er moet ook grondig worden gekeken naar de algehele reactie op de voorstellen van de Commissie met betrekking tot evenredigheid, subsidiariteit en terugdringing van bureaucratie, alsook naar de gevolgen die zij kunnen hebben voor vermindering/toename van kosten en verbetering/verslechtering van de technisch-economische performance van producten, zodat met adequaat en coherent beleid en fiscale en financiële steunmaatregelen kan worden gereageerd.

4.9 Het Comité is zeer verbaasd over de passage in het voorstel waar de Commissie beweert dat de richtlijn „… een ruimer toepassingsgebied (heeft) dan alle verwante bestaande Gemeenschapswetgeving, zowel wat de omvatte producten …(betreft)." Om het geschetste kader ten uitvoer te leggen, zijn er uitvoeringsmaatregelen nodig, op basis van zekere criteria voor de beoordeling van het milieueffect, alsook een welomschreven reeks indicatoren voor milieuprestaties, om het milieuprofiel te bepalen van een zeer groot aantal producten. Dit zou overigens plaatsvinden aan de hand van een aan de Commissie overgedragen volmacht, waarbij uitsluitend de comitologieprocedure toegepast wordt.

4.10 Voor het Comité is ook het gebruik van fictieve referentiemodellen voor sectoren van producten aanleiding tot bezorgdheid. Daarbij wordt het begrip „state of the art" niet geïnterpreteerd als de meest recente wetenschappelijke resultaten, maar als „een goed gemiddeld niveau van technische prestaties", waarbij een „redelijk evenwicht" in acht wordt genomen tussen industriële haalbaarheid en de huidige normen en praktijken. Het Comité meent dat een dergelijk evenwicht ook moet gelden voor de kosten/batenverhouding om alle categorieën consumenten een prijs-kwaliteitverhouding te bieden die bij hun keuzen en mogelijkheden past.

4.11 Bij het vaststellen van bijzondere specificaties voor milieuvriendelijk ontwerpen zou volgens het voorstel gebruik worden gemaakt van nauwkeurig omschreven meetmethoden die uitgaan van het standaardgebruik van het product, de prestaties en kenmerken die het meeste voordeel of comfort voor de gebruiker bieden. Hieraan moet volgens het Comité een technisch-economische analyse worden toegevoegd van de haalbaarheid van de ontwerpoplossingen. Aangezien de vereiste indicatoren van te voren zouden moeten worden bepaald, bestaat het gevaar dat de ontwikkeling, de technische innovatie en de markt verstarren, alsook dat de mededinging op het vlak van technologische performance tussen nieuwe producten wordt verlamd.

4.12 Behalve de gevolgen van bovengenoemde operationele maatregelen voor de ondernemingen uit de betrokken productiesectoren, moet ook de vraag worden gesteld of het voorstel op alle in de EU of derde landen vervaardigde producten toe te passen is. Het voorstel zou moeten worden uitgebreid tot de componenten die deel uitmaken van het product. Volgens het Comité kunnen de door de EU-douane uitgevoerde controles op ingevoerde producten, alsook de controles op de interne markt wel eens duur, tijdrovend en weinig doeltreffend uitpakken, gelet op de toenemende dynamiek van de wereldmarkt.

4.13 Volgens het Comité is het dan ook absoluut noodzakelijk dat enerzijds de in de Unie gefabriceerde en de geïmporteerde producten gelijk behandeld worden en dat anderzijds adequate controlemechanismen worden ingevoerd om te voorkomen dat een en dezelfde regelgeving voor verschillende fabrikanten verschillende gevolgen heeft.

4.14 Evenzo meent het Comité dat de nodige aandacht moet worden geschonken aan de in internationaal verband met behulp van ISO-standaarden en richtsnoeren geboekte vooruitgang voor de integratie van milieuoverwegingen in het ontwerp van energieverbruikende producten.

4.15 Het Comité wijst met klem op de huidige situatie voor het MKB, die verslechterd is vanwege de grote verschillen tussen de lidstaten en doordat de sectoren waarin het MKB sterk vertegenwoordigd is, de sectoren zijn waar invoering van vrijwillige maatregelen het moeilijkst tot stand komt.

4.16 In het algemeen, en voor het MKB in het bijzonder, dient volgens het Comité het beginsel van evenredigheid en werkelijk belang te gelden, en dient er een onderzoek vooraf te komen naar de haalbaarheid van de maatregelen, in combinatie met adequate financiële steun en/of fiscale prikkels. Al deze elementen zijn immers essentieel voor het aanmoedigen en stimuleren van ecocompatibiliteit, informatie en de eenvoudige en snelle toegang tot gegevensbanken, de opleiding van technici en ondernemingen, de verspreiding van innovatie en de technologische marketing van de vernieuwde producten.

4.17 Tot slot meent het Comité dat er een perfect evenwicht moet zijn tussen de minimumeisen voor milieubescherming, het veiligstellen van de ontwikkeling van ondernemingen en arbeidsplaatsen en de vrijheid van de consument om bewust te kiezen.

5. **Conclusies**

5.1 Het Comité heeft altijd op het standpunt gestaan en meent nog steeds dat het een goede zaak is dat de milieuaspecten 'besparing' en 'energie-efficiëntie' worden opgenomen in het beleid voor ondernemingen en hun producten als integraal onderdeel van de Europese mededingingsstrategie. Het onderstreept het belang van de ontwikkeling van een daadwerkelijke cultuur van milieubewustzijn die appelleert aan de verantwoordelijkheid van ondernemingen en consument voor de samenleving en het milieu, en die actief en bewust gedrag bevordert.

Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen dd. 30-04-2004
http://www.emis.vito.be

5.2 Het Comité is overigens ingenomen met de voorbereiding van een coherent kader voor deze wetgeving om versnippering van de markt te vermijden en om een transparante behandeling te garanderen voor alle actoren en consumenten.

5.3 Het Comité beveelt derhalve aan voorrang te verlenen aan de totstandbrenging van een geconsolideerd kader voor een betere oriëntatie van ondernemingen, met name het MKB.

5.4 De eisen voor ecologisch ontworpen nieuwe producten zouden binnen redelijke en aanvaardbare grenzen moeten blijven; dit om, gezien de verschillende mogelijkheden of technische oplossingen, de ontwikkeling van nieuwe concepten en de vrije keus van de consument te waarborgen.

5.5 Naar de mening van het Comité dient gelet op de zeer vele communautaire voorschriften waarop het voorstel betrekking heeft, tevens gestreefd te worden naar een vereenvoudiging van de regelgeving en naar een versterking van het concurrentievermogen op de interne markt in een uitgebreid Europa.

5.6 Het Comité dringt sterk aan op een voorafgaande consolidering en vereenvoudiging van de reeds bestaande regelgeving [1], waaronder enerzijds efficiëntie en energiebesparing vallen, anderzijds verschillende aspecten van het milieueffect van producten. Het is zaak te komen tot een vereenvoudigd en gebruiksvriendelijk concept voor de communautaire regelgeving die momenteel geldt voor het ontwerpen van energieverbruikende producten.

5.7 Het Comité spreekt zich uit voor zo spoedig mogelijke goedkeuring van richtsnoeren voor ecologisch ontwerpen en voor de oprichting van permanente platformen voor sectoren en gevoelige producten, voor de dialoog tussen Commissie, ondernemingen, consumenten, fabrikanten en het maatschappelijk middenveld, ter beoordeling van de ontwikkelingen en ter bevordering van initiatieven voor een consistente en coherente ondersteuning van communautaire en nationale programma's en instrumenten met gemeenschappelijke milieudoelstellingen om te komen tot een bredere bewustwording en een daadwerkelijk gunstig klimaat voor dit vraagstuk, zowel aan de vraag- als aan de aanbodzijde van de markt.

Brussel, 31 maart 2004

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
R. BRIESCH

[1] Cfr. COM 2003/71 en SEC 2003/165 van 11.02.2003.

Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen dd. 30-04-2004
http://www.emis.vito.be